

Свѣтлината на луната произлизала отъ собственъ нейнъ огънь, а петната ѝ, както приликата ѝ съ човѣшкия образи, се обясняватъ съ различни причини, въ които играе роля нѣкакъвъ си циганинъ, чийто образъ се отражавалъ въ нея чрезъ огледало. Фазитѣ на луната се обясняватъ тоже чрезъ въртене на сжщото огледало отъ циганина; съ тѣхъ се свързва човѣшката дѣятелностъ, особено въ земеделческото производство: така, при новолуние и пълнолуние и въ интервала между тѣхъ, всички посѣви и посадки, които прави човѣкъ, ще се хванатъ и дадатъ плодъ въ пълна мѣра. Въобщо каквото действие предприеме човекъ презъ това време, ще има пълень успехъ.

Любопитно е, че луната (празнината) въ яйцето, се приписва на това, че луната го изядала. Много разпространено е вѣрването, че луннитѣ фази иматъ голѣма влияние върху времето и чрезъ тѣхъ мнозина предугаждатъ кога то ще се развали или поправи.

Месецътъ виждалъ всичко какво става нощемъ по земята и даже плачалъ отъ жалостъ, като виждалъ убийствата, та отъ това и потъмнявалъ и дори кървявалъ. Затъмняването му се отдава на магьосниците.

Едно врѣме щомъ видѣли новъ мѣсець, посрещали го съ пѣсни и хора; днесъ тукъ тамъ само и то дечурлига го посрещатъ съ подскачане и подвикване: „утре по-голѣмъ“; нѣкои пъкъ тупатъ кеситѣ си и молятъ Бога да имъ ги напълнялъ съ пари, както пълнялъ и месечината, а други — подхвърлятъ пари нагоре и викатъ: „На ти, Боже, пари, дай ми здраве“.

ЗВЕЗДИТЪ.

Звездитѣ служатъ за украшение на небето. Вънъ отъ това, едни казватъ, че тѣ били дупки презъ които Господъ гледалъ що става по земята, а други, че тѣ били кандилца окачени на най-долната дипло на небето, които Господъ запалвалъ, за да помагатъ на месеца да освѣтлява нощемъ земята. Звезди има толкова, колкото и хора по свѣта. Щомъ се роди човѣкъ, явява се и звездата му; щомъ умре — тя угасва. Малкитѣ звезди биле на сиромаситѣ, голѣмитѣ на богатитѣ, а най-голѣмитѣ на царетѣ, воеводитѣ, юнацитѣ и другитѣ власт-